

Balatonberényi Tükörkép

“Itt mindenki szóhoz jut.” “A véleménye miatt senki ne szenvedjen zaklatást.”

A kultúra ünnepe

Nem emlékszem, hogy gyakran okozott volna problémát a balatonberényi művelődési házban egy rendezvényen, hogy öt perccel a kezdés előtt nem találtam ülőhelyet. Január 22-én, szombaton, a Magyar Kultúra napján a máskor olyan tágasnak látszó terem ugyanis olyan nyira kicsinek bizonyult, hogy már csak leghátul, a székek mögött állva tudtam végignézni az előadást. Magamban kicsit morogtam is talán, hogy nem lesz túl kellemes így tölteni az előttünk álló egy órát...

A műsor kezdetének pillanatától azonban ez valahogy már nem is tűnt olyan lényegesnek.

A kép forrása: www.marcaliportal.hu

Tóth Lajosné őszinte, néhol intő, mégis szívet melengető szavai nyitották az estét, és emlékeztettek arra, milyen értékes kincsünk a magyar nyelv, melyet kötelességünk óvni és megőrizni utódaink számára. Kölcseyre a Himnusz elszavalásával emlékezett meg, melynek első versszakát a közönséggel együtt mondta el. (A beszédet magnóra vetük, és – annak mély mondanivalója és igazsága miatt – lapunkban is közöljük, hogy azok is elolvashassák, akik nem tudtak ott lenni a szombati rendezvényen.)

Ezután Pál Lajos adott elő citerán három népdalt. Ezt követte a Nyugdíjas Egyesület énekarának produkciója, majd Fridrich Csaba és Böröcz Csaba citerajátékát hallhattuk.

Végül a helyi amatőr színjátszókból verbuválódott csapat adta elő a vonyarcvashegyi Szent Mihály kápolna legendáját feldolgozó *Joó Ferenc* című darabot.

Egy rendkívül színvonalas, jól megrendezett, drámai előadást láthattunk, melyből a humor elemei sem hiányoztak. A szereplők felkészültek és fegyelmezettek voltak, ha volt is tévesztés, nem lehetett észrevenni. Lelkesen, a szívüket és a lelküket beleadva „tették a dolgukat”, így a nézőtérről egy kiválóan összehangolt, egymásra figyelő csapatjátéknak lehettünk tanúi.

Természetesen voltak kedvenceim a darabban, de egyetlen főbb szerepet játszó ember játéka sem lehetett volna ennyire parádés, ha nincs mögöttük az a stáb, akiknek mindegyike a legnyúl farknyibb szöveget mondva, legcsekélyebb színpadi jelenlétet komolyan véve nyújtotta a keretet, a háttérét és a színpadon zajló események sodrását. Nem beszélve a díszletet és a hanghatásokat biztosítókról, akik nélkül szintén nem lehetett volna az előadás ennyire átütő és érzelemgazdag.

Mindezek ellenére – vagy inkább mindezek mellett – véleményem szerint mégsem vitathatatlan élvezeti és kulturális értéket adó tulajdonsága volt a legnagyobb eredménye ennek az estének. Sokkal inkább az a már nagyon régen látott jelenség, amikor egy valódi kultúrát közvetítő rendezvény hozza össze a falu lakosságát, s a résztvevők végre nemcsak a nyugdíjasok, a gyermekek és az ifik többségéből kerülnek ki, hanem minden korosztály képviselői magát közöttük.

Szívből remélem, hogy a folyamat itt nem ér véget, hanem láthatunk még további nagyszerű előadásokat a „társulattól” a balatonberényi művelődési ház színpadán.

Bató Bernadett

V. évfolyam 1. szám

Tóth Lajosné ünnepi beszéde

„Jó estét kívánok!

Ez a „jó este” egy ünnepélyes este, amivel a magyar kultúra előtt kívánunk tisztelni.

Mindnyájunk előtt ismert, hogy 1823. január 22-én fejezte be Kölcsey Ferenc a Himnusz megírását. A rendszerváltás hajnalán, 1989-ben Bánffy György színművész javaslatára lett a Himnusz születésnapja hazafias ünnep; a Magyar Kultúra Napja.

A himnusz szó azt jelenti dicsőítő ének, zsoltár.

Minden népnek van nemzeti himnusza. Benne Istent vagy nagy nemzeti hősokeket, történelmi tetteket, diadalokat dicsőítenek és ünnepélyeken, fontos sportrendezvényeken eléneklik.

- Itt is el fog hangozni ma este -

A mi Himnuszunk nem tüzes ritmusú, büszke ének, hanem a nemzet balsorsa felett kegyes, víg esztendőkért Istenhez fohászoló, a sikerekért hálát adó, a bűnöket megbánó szent vers. Erkel Ferenc megzenésítette és 1844 óta, felekezeti hovatartozás nélkül, politikai pártállás és világnézeti különbség nélkül **minden magyaré**. Nemzeti Imánk.

Manapság, ebben a széteső világunkban – amikor a természet is mintha megőrült volna: az egész világon árvizek, szélviharok, földrengések és földcsuszamlások, vulkánkitörések pusztítanak -, ma, ebben a zűrzavaros jelenkori történelmünkben, amikor a háborúk, a terrorizmus és a túszdrámák, a kielégíthetetlen extraprofit és milliók mélyszegénysége hajszolja az embereket az újkori népvándorlásba – napjainkban különösen fontos hangsúlyt kap ez a mai ünnep. Hiszen alkalmat nyújt arra, hogy így összegyűlve közösen gondoljuk át újra,

- Hogy mit jelent magyarnak lenni?

- Hogy ismerjük-e nemzetünk múltját?

- Ismerjük-e a magyar kultúra kincseit: építészetünk, irodalmunk, ipar- és képzőművészetünk értékeit, a magyar tudomány csodáit, a zene és népművészetünk világ-különlegességeit?

- Megmozdul-e bennünk valami, amikor ezt a szót halljuk: hazaszeretet?

- És ismerjük-e, tudjuk-e igazán értékelni nyelvünket, ezt a különlegesen bonyolult nyelvtani összetevők mentén felépülő ősi magyar nyelvet? Amire a körülöttünk élő átlag külföldi azt mondja, megtanulhatatlan. A művelt világ viszont megcsodálja, a tudomány elemzi és elismeri a benne rejtőző fejlesztő erőt. Ugyanis e több ezer éves nyelv tanulásakor mindkét agyféltekénk működik, fejlődik. Itt van a titka a magyar szellem termékenységének, alkotó képességének.

Ez a kis nép mára 15 Nobel-díjast adott a világnak a tudomány és a kultúra területein.

A nagy ír származású angol író, George Bernard Shaw mondta – miután évekig tanulmányozta a magyar nyelvet –, hogy ha magyar nyelven írta volna műveit, sokkal árnyaltabbak, értékesebbek lennének.

Teller Ede, a világhírű magyar atomfizikus állította saját magáról, hogy ha nem Ady nyelvét tanulta volna anyanyelvként, csak egy közepes fizikatanár lenne.

Vajon tudjuk-e, hogy mekkora szellemi kincs birtokában vagyunk? Megbecsüljük-e szép anyanyelvünket? Legyünk rá büszkék és vigyázzunk kultúránk e gyöngyszemére! Ne használjunk feleslegesen idegen szavakat, s ne torzítsuk beszédünket a szavak gyerekes rövidítésével kicsinyítő képzőkkel.

Természetesen tudom, hogy az informatika és a kereskedelem áramlása szükségessé teszi az idegen szavakat, de csak a szakterületeken és nem a napi érintkezésben.

S természetesen arra biztatom fiataljainkat, hogy tanuljanak idegen nyelveket, minimum hármat, tökéletesen. Goethe, a nagy német tudósköltő mondta, hogy nem ismerheti saját nyelvét, aki idegen nyelveket nem ismer. „Die fremde Sprachen nicht kennt, weiss nichts von seiner eigenen.” Tökéletesen igaz és bölcs megállapítás ez...

Jogos az a követelés is, hogy ne silányítsuk anyanyelvünket – és önmagunkat – trágár kifejezésekkel! Édesanyánk nyelvét, emlékét, népünk önértékét alázzák a trágár szavak.

Ahogy a Himnuszról azt valljuk, hogy a magyar nemzet **IMÁJA**, a magyar nyelvről

azt vallom, hogy a nemzet HAZÁJA. Ezen értjük meg egymást, erről tudjuk, hogy összetartozunk. Szellemi haza a magasban, mely összekapcsolja a Kárpát-medencében élő 14 millió és a világban szétszórt sok százezer magyart.

Kölcsey 1838-ban meghalt, nem ismerte az azóta velünk történeteket: a '48-'49-es szabadságharcot és elbukását, – a kiegyezést, – az első világháborút, – TRIANONT! Nem ismerte Hitlert és Sztálint, – a második világháborút, – a doni katasztrófát, – Auschwitz-t, – a gulágokat, – a szovjet diktatúrát, – az 1956-os forradalmat, annak elbukását és az iszonyatos megtorlást. Nem ismerte 1989-et és a végnélkül tartó, politikának „nevezett” viszálykodásokat. Mindezen sorscsapások átélése ellenére a Himnusz ma is időszerű, mert mi magyarok még ma is itt vagyunk! És bízunk a Magyarok Istenében, Őnála van a megtartó kegyelem és a legnagyobb ERŐ.

És most gyermekeinkre és unokáinkra gondolok. Ők a magyar jövő. Ma értük mondom el a Himnuszt, a nemzeti imát.

Kérem, a közismert első versszakot mondják együtt velem!

Isten, áldd meg a magyart...”

A nyughatatlan Lantos Berényben festi Pécset

Lantos Ferenc Kossuth-díjas képzőművész munkásságáról jelent meg könyv. A szép kiállítású kötetet, nagy közönség előtt, január 25-én mutatták be a Művészetek és Irodalom Házában.

- Februárban lépsz át a nyolcvanharmadik évedbe. Milyen volt ez a nyolcvanhárom esztendő ?

- Sok jó dolog volt benne és sok rossz, de én inkább a jóra emlékezem. Az érdekel csak. A rosszon igyekszem túltenni magam, és próbálok minél előbbre nézni.

- Nagyon kemény harcokat vívtatok, a feleségeddel, Apagyi Máriával együtt, a művészetoktatás terén...

- Túl vagyunk rajta. Azok, akik nagyon kemény harcokat vívtak velem, mind eltávoztak – én meg még itt vagyok.

- Legutóbb másfél éve találkoztunk, akkor arról is beszélgettünk, hogy a mostani világ egészen más, mint a korábbi, nagyrészt Balatonberény határozza meg, ahová elköltöztetek Pécsről. Újraértékelted a dolgaidat, a világot?

- Azt szoktam tréfásan mondani, hogy Berényben festem Pécset. Nem látom másképpen a világot, csak miután a körülmények megváltoztak, az azonos látásmód, vizuálisan, kicsit más irányba mozdított el: szeretném felszabadítani magam, szeretnék szabadabban, de ugyanolyan fegyelmezetten festeni. Ezen belül rengeteg olyan improvizatív lehetőséget adok magamnak, amelyeket nagyon fontosnak tartok. Másrészt kezdem elővenni a régi képeimet, a negyven évvel ezelőttieket, amelyeket nem fejeztem be. Megpróbálom ezeket a mai eszemmel rendbe tenni, megtartva persze mindegyik régiségét.

- Bölcsebb ez a látásmód?

- Remélem! Bölcsebb és megengedőbb.

- A most bemutatott könyvnek az a címe: *Lantos. Mintha egy ikon lennél.*

- A címet a szerző, Keserű Kati adta, aki nagy szeretettel foglalkozott ezzel a könyvvel. Olyan dolgokat fedezett föl bennem, amik magamban nem is voltak igazán tudatosak. Nagyon sok mindent tanultam abból, amit ő írt.

- Mi nem volt például tudatos?

- Lehet, hülyén hangzik: nem tudtam például, hogy ilyen jó festő vagyok. Igazán erről most sem vagyok meggyőződve. Minden egyes munkám előtt úgy érzem magam, mintha most kezdenék, és ennek nagyon örülök, mert azt jelenti, semmit nem tudok rutinból csinálni. Abban a pillanatban, ha előjön a rutin, ösztönösen abbahagyom.

Balogh Z.

Az interjú a fenti szó szerinti formában az alábbi internetes oldalon jelent meg:

http://www.pecsinapilap.hu/cikk/A_nyughatatlan_Lantos_Berényben_festi_Pecset/42312

Megemlékezés a Magyar Kultúra Napjáról

A Magyar Kultúra Napját **2011. január 22-én** méltóképpen ünnepeltük meg kis falunkban. Sokan jöttünk össze, hogy lássuk a balatoni halászokról szóló történet színpadi változatát. Az emberségről, összetartásról, a társak iránt érzett felelősségről szóló színdarab méltó emléket állít a veszélyes és nehéz munkával „kenyeret kereső” halászoknak. A legenda szerint a vonyarcvashegyi Szent Mihály kápolnát hálából állították azok a férjükért, édesapjukért imádkozó asszonyok, gyerekek, akiknek hozzátartozói a „csodával határos” módon menekültek meg a vihar által felkorbácsolt zajló balatoni jégtáblák közül.

A történet *Lipták Gábor: Aranyhíd* című balatoni meséket, mondákat, legendákat feldolgozó gyűjteményében jelent meg. A remekül színpadra vitt darab jól kiemelte a történet lényegét, és az előadás sikeréhez nagymértékben hozzájárult az előadók által megformált alakok jellemének ábrázolása.

A technika segítségével színpadra varázsolt hátterek, díszletek egy színházi előadás élményével vetekedtek.

Lipták Gábor a következőt írta műveiről: „*Munkám célja nem a halott történelmi anyag feltámasztása, hanem múltunk eleven hagyományainak olvasmányos, érdekes formában történő megírása és népszerűsítése. Olvasóimat honismeretre, emlékeink megbecsülésére, az ország szép tájainak megkedvelésére, a jó értelemben vett hazaszeretetre szeretném buzdítani.*”

Ugyanezt éreztem Tóth Lajosné ünnepet méltató szavaiból. A hazafiság, hazaszeretet a ma felnövekvő generációnak mást jelent, mint szüleinknek, nagyszüleinknek, akik átérték a XX. század borzalmait, és úgy élték le becsülettel az életüket, hogy a múltat soha nem tudták kitörölni emlékeikből. (Az anyám, aki egy életen át siratta a Don-kanyarban eltűnt 22 éves bátyját, az ottani borzalomból betegen hazajött, 26 éves korában eltemetett férjét, az erőszakkal elvett földjeit. Az apám, akinek fiatal életét törte derékba a 7 éves orosz hadifogság, ahonnan a „csodával határos” módon menekült meg.)

Számomra meglepő volt a felszólítás: „Mondjuk el közösen a Himnusz első versszakát!” Közel 200 ember szájából hallani Nemzeti Imánkat, megrázó, megdöbbentő élmény volt!

Ugyanezt éreztem akkor, amikor 2008 nyarán a balatonszentgyörgyi iskolával Marosvásárhelyen voltunk a Kultúrpalota színháztermében rendezett dalesten, és a több ezer magyar együtt énekelt az előadóval a „Tavaszi szél vizet áraszt...” kezdetű népdalt.

Gratulálok az est minden szereplőjének, a citerásoknak és az énekkar tagjainak, akik megszólaltatták a lassan feledésbe merülő magyar népdalokat. Szívesen énekeltük volna velük együtt.

Örülök, hogy részese lehettem ennek az élménynek, és kívánom, hogy sok ilyen rendezvény színesítse falunk életét.

Balatonberény, 2011. január 29.

Ottné Bene Teréz

Köszönetnyilvánítás

Január 29-én szombaton este Boszorkánybált rendeztek a Művelődési házban. Sok könnyörgés után és is elengedtem az unokámat, aki még nem a bálozók korosztályába tartozik. Aztán jött az aggodalom – (bár barátnői megígérték, hogy hazakísérik) vajon hogyan ér haza?!

Apja munkából jövet bement érte, de kiderült, hogy a bál csak hölgyeknek szól. 23 – 24 h között hallom az ismerős lépéseket. Megjött a kis bálozó angyalkám. Büszkén közölte, hogy a község Polgárőrei mindenkit hazavíttek, aki nem autóval volt, köztük unokámat is. Ezúton szeretném hálámat kifejezni a bál szervezőinek, de különösen a Polgárőrség minden tagjának!

Csak összefogással tudjuk megvédeni ifjúságunkat az élet csúnya csapdáitól, buktatóitól.

Közösen tudunk csak vigyázni rájuk.

Egy aggódó nagymama

Felhívás a jégen tartózkodás során bekövetkező balesetek megelőzésére

Tisztelt Lakosság!

Jégen való tartózkodás kötelező előírásai

1. A szabad vizek jégén tartózkodni azokon a helyeken szabad, amelyek nem esnek tilos rendelkezés alá.
2. A szabad vizek jégén tartózkodni csak akkor szabad, ha a jég kellő szilárdságú és nem olvad, illetve nem mozog.
3. Tilos a szabad vizek jégén tartózkodni:
 - éjszaka és korlátozott látási viszonyok között,
 - közúti járművel, a biztonságos munkavégzés kivételével,
 - kikötők és veszteglőhelyek területén,
 - folyókon.

Néhány további íratlan szabály, amit jégre lépéskor tanácsos szem előtt tartani:

- **ne menjünk mély víz területek feletti jégre, mert fokozottan veszélyes,**
- a parttól ne távolodjunk el nagyon, mert drasztikusan csökken a belátható jégfelület, így nem látjuk csak a hozzánk közeli területeket és esetleg a szabad vízterületek, vagy egyes jégterületek elzárnak minket a kijutásai lehetőségétől,
- soha ne tartózkodjunk egyedül a jégen,
- legyen nálunk feltöltött mobil telefon, hogy egy esetleges baleset, vagy elesés során bekövetkezett egyéb súlyos sérülés esetén a segélyhívásra szolgáló 1817-es vízi segélyhívó, vagy a 112-es segélyhívó telefonszámon értesíteni tudjuk az illetékes szerveket,
- jégbeszakadás esetén először mindenképpen a tűzoltóságot értesítsük, mert ők rendelkeznek elsősorban a jégből mentéshez szükséges eszközökkel és megfelelően kiképzett szakemberekkel (105-ös segélyhívó szám),
- soha ne aludjunk el a jégfelületen.

A jég kellő szilárdságúnak mondható, ha minden pontján legalább 12 cm vastagságú, a felszíne sima. Olvadáskor a szabad vizek jégén való tartózkodás rendkívül veszélyessé válhat, a jégréteg beszakadásának esélye rendkívül nagy.

Kérem a leírt előírások szigorú betartását!

Balatonberény, 2011. január 07.

*Tisztelettel:
Schenk István sk.
jegyz*

Civil szervezetek, figyelem! Megjelentek az NCA pályázatok!

Megjelentek a civil szervezetek 2011. évi működésének támogatására vonatkozó pályázati kiírások a Nemzeti Civil Alapprogramban.

A régióban dolgozó civil szervezetek működésének támogatására NCA Dél-dunántúli Regionális Kollégiuma hirdetett pályázatot, melynek beadási határideje 2011. február 17. (a pályázat kódja: NCA-DD-11).

További pályázati lehetőségeket tartalmazó információkért, kérjük, látogasson el a www.nca.hu vagy a www.wekerle.gov.hu honlapokra.

Horváth Péter

Vöröskereszttel kapcsolatos esemény

Vöröskereszt Alapszervezetünk január 20-án tartotta az elmúlt év értékelő gyűlését. Községünkben az önkéntes Vöröskereszt tagság aktívan tevékenykedik, ezt bizonyítja az évenkénti kétszeres sikeres véradás megszervezése, a falu és a temető takarításában való részvétel. A legnagyobb tevékenységet az Idősek Napja ünnepség szervezésében végezték.

Ezúton szeretném a tagságnak, a vezetőségi tagoknak, a támogatóinknak megköszönni a munkájukat. A továbbiakban is szeretnék számítani az aktivitásukra. Szeretném köszönetemet kifejezni a vállalkozóknak a novemberben megrendezett Idősek Napja rendezvényhez felajánlott sorsolási tárgyakért, melyekkel sok időskorú embernek szereztek örömet. A finom vacsora elkészítőinek is szeretném megköszönni a munkájukat: Tilesch Józsefnek, a Nyugdíjas Egyesület elnökének, Tilesch Józsefnének, Megyeri Gyulánának, Bató Elemérnek, és vöröskeresztes tagjainknak.

Köszönjük az Idősekért és a Gyermekekért Alapítvány vezetőségének, hogy két kilencven éven felüli lakost 3000 Ft értékű csomaggal ajándékoztak meg. A többi kilencven éven felüli személyeket a Vöröskereszt szervezete ajándékozta.

Szervezetünk támogatta a árvízkárosultakat száraz élelmiszerrel, takarókkal és a vörösiszap károsultjait pénzzel segítettük.

A Vöröskereszt vezetőségi tagjának, Megyeri Gyulánét a Magyar Vöröskereszt országos vezetősége a többéves munkája elismeréséül kitüntetésben részesítette, melyet ünnepélyes kezek között Kaposváron vett át 2010. november 30-án.

Kitüntetéséhez gratulálunk, további munkájához jó egészséget kívánunk a Vöröskeresztes tagság és a magam nevében.

2011.01.24.

*Kovács Nándorné
Vöröskereszt Alapszervezet titkára*

NCA Tanácsadó Nap

Civil szervezetek, figyelem!

A Nemzeti Civil Alapprogram pályázati lehetőségei által hozzáférhető támogatás jelentős mértékben hozzájárul a civil szervezetek működési feltételeinek javulásához.

Az előkészítő-tervező munka szakaszában és a pályázati anyag végleges, szabályszerű, tartalmilag és formailag is megfelelő elkészítéséhez nélkülözhetetlenek azok az információk és szakmai tanácsok, amelyeket a Regionális Kollégium tagjai, valamint a Somogy megyei Civil Szolgáltató Központ munkatársai adnak a pályázóknak.

A Somogy megyei Civil Szolgáltató Központ a civilszervezetek pályázatírói tevékenységének segítése érdekében **NCA Tanácsadó Napokat** szervez.

A rendezvény során fontosabb információk hangoznak el, a pályázati adatlap kitöltésével és az EPER-rendszer használatával kapcsolatos technikai információkat hallhatnak, segítve a sikeres pályázást.

Marcali kistérségében: **Balatonmáriafürdő n, Bajcsy- Zs. u. 257., 2011. február 8-án 17 órai kezdettel** tartjuk NCA tanácsadásunkat.

*Udvaros Renáta, Civil Szolgáltató Központ vezetője
Telefon: 30/ 518-8747*

A marcali Munkaügyi Kirendeltség közleménye

Tisztelt Partnerünk!

Tájékoztatom, hogy szervezetünket érintően - a fővárosi és megyei kormányhivatalokról, valamint a fővárosi és megyei kormányhivatalok kialakításával és a területi integrációval összefüggő törvénymódosításokról szóló 2010. évi CXXVI. Törvény, és a Kormány 315/2010. (XII. 27.) Korm. rendelete a Nemzeti Foglalkoztatási Szolgálatról- alapján szervezeti és névváltozás történt. Fentiek alapján kirendeltségünk:

Baranya Megyei Kormányhivatal Munkaügyi Központ Marcali Kirendeltsége néven érhető el. Kirendeltségünket, ügyintézőinket változatlan postai címen, telefonszámon és email címen érhetik el.

Üdvözlettel: Balogh Miklósné sk. kirendeltség-vezető

Gyüttmentek

(1. rész)

Több mint 30 éve, mikor idekerültem Berénybe, én is szembesültem ezzel az ideológiával, ami korántsem helyi jellegű, az egész Dunántúlon használják, megvető, lenéző, kirekesztő színezettel. A történelem tulajdonképpen a néptömegek állandó vándorlásából jött létre. A már jó ideje helyben élő embereknek a betelepülők „gyüttmentnek” számítanak. A „gyüttment” tájszó, a más vidékről, faluból betelepülteket jelenti. Valószínűleg az idegennel szembeni bizalmatlanságból, illetve annak eltérő viselkedéséből, értékrendjéből fakadt. A közösségek ilyen kirekesztéssel védik vélt, vagy valós hagyományait, értékeit. Több száz éve használják. Én annak idején úgy gondoltam, majd a mi generációnk más lesz, megszűnik ez a kifejezés, vagy legalább negatív töltése megkopik. Tévedtem. A „gyüttment” örök életére „gyüttment” marad. S, ha netán gyereke, vagy az unokája – szerencsés esetben – itt éli le az életét, a megbélyegzés őt is elkíséri. A települések fejlődésének, összetartó erejének ez az egyik gátja.

Írásommal senkit nem kívánok megsérteni. A következő részekben – válogatott szemelvényekben – nálam sokkal okosabb, műveltebb emberek véleményét fogom közölni.

Azoknak a „gyüttmenteknek” szánom, akik megalázottnak érzik magukat, akik nem tudják feldolgozni a kirekesztést.

Az első, igazán mellbevágó élmény az orvosi rendelőben ért. Három nappal a szülés előtt lázas, beteg, nyugós, türelmetlen lányomat ölben tartva, másfél órán keresztül, állva vártam a soromra. Amikor is kijött az orvos, behívott, s leszidta a beteget, mondván ez az asszonyka bármelyik pillanatban megszülni, senkiben nincs annyi jóérzés, hogy átadja a helyét. Az ajtó csukódása közben hallottam a megjegyzést: De, majd pont egy „gyüttmentnek” adom át a helyemet!”

A második a pékségben ért, s jobban fájt, mint az első. Reggel fél hatkor 4 db zsemlet szerettem volna vásárolni, a gyerekeknek, szendvicznek. Az előttem levő úr az összes kihűlt péksüteményt elpakolta egy zsákba, közel 40 db-ot. Megkértem négyet cseréljen el velem. Nem ismert, az apósom révén beazonosított, majd közölte: Gyüttmenttel nem cserélek.

Vigasz legyen minden „gyüttment” társamnak, hogy a híres, elismert embereket is ezzel a megbélyegzéssel illetik.

„Én itt ebben a faluban „gyüttment” vagyok.” Szarvas József a Nemzeti Színház művésze

„Húsz éve élek Kékkúton, ...még mindig „gyüttment” vagyok. Révfülöpön n ttem fel, innét 5 km-re.” Cserhalmi György

Ady Endre apjáról így ír: *„Nagyszer úr az én apám... Az Érdmintszentre beköltöz Ady L - rincet gyüttmentnek hívják.... Így engem is ezzel illetnek.”*

„Gyüttment” polgármester Jászai díjjal. Népszabadság 2006. 10. 17

„Az est végén búcsúzóul meghallgathattunk három verset a készülő kötetből, melynek munkacíme M1-M7 – a cím az autópályák azon szakaszára utal, ahol a legtöbb baleset történik. A költő vallomása szerint: „nekem, ez az 5 km a hazám”, ahol végre nem „gyüttment” vagyok, hiszen „mióta az emlékezete tart”, családja generációkra visszamen leg az volt... Szálinger Balázs egy helyen biztosan nem „gyüttment” – a magyar irodalomban.” Magyar Írószövetség 2009. 03. 08

Futó Elemérnek ajánlva

2011. január

Töredék

Az alábbiakban olvasható összegeket mielőtt lebecsülnénk, gondoljunk arra, hogy a jelzett években 3,30 Ft-ba került egy üveg Balatoni sör, ha éppen lehetett kapni! Nézzünk meg néhányat, pár kiragadott mondat segítségével az 1970-es évek elején tervezett fejlesztési elképzelésekből, ami községünkre is vonatkozott:

A Balaton fejlesztés:

A Balaton környék központosan irányított fejlesztése gyakorlatilag 1957-ben indult meg. A regionális terv készítésével egy időben létre hívták a Balatoni Intéző Bizottságot és feladatává tették a Balaton-vidék fejlesztési problémáinak összefogását, a problémák megoldásának kezdeményezését és sokrétű feladat elvi irányítását. A regionális terv megvalósításának elsegítésére a Balatoni Intéző Bizottság évi mintegy 40-50 millió Ft hitelkeret felett diszponál. (...) 1969-ben öt település [Balatonszemes, Balatonmária, Balatonberény, Balatonfzf, Balatonederics] kivételével valamennyi parti településnek közműves vízellátása volt. (...) Az üdülőhelyeken az állam által végzett út- és járdaépítés, továbbá közművesítés nagymértékben növeli a nyomvonal mellett fekvő ingatlanok értékét még akkor is, ha a tulajdonos a közműveket nem vezeti be telkére. Indokolt ezért az érintett telektulajdonosokat út- és területfejlesztési hozzájárulás fizetésére kötelezni. E címen az alapvető közműveket, továbbá az út és járda tényleges költségének egy részét kell áthárítani. (...)

Mivel megemelkedtek a Balaton üdülőövezetében a telekárak és nagyobbik része magántulajdonban van, az Állam is szeretett volna ebből hasznot húzni, de már elfogytak az eladható telkei. Erre született az alábbi határozat:

A Központi Fejlesztési Program várható eredményei 1971-1975 között: Nagy összefüggő üdülőterületek létrehozása, illetve közművesítése Siófok Tisztviselőtelepen, Siófok Ezüstparton, Zamárdiban, Szárszón, Balatonberényben, Keszthelyen, Révfülöpon, Balatonfüreden és Kenésén. Erre a programra 186 millió Ft fordítható.

(...) Balatonberényben a község nyugati végén, a 71-es fő közlekedési út és a tó közötti területen a [rendezési terv szerint] 49 hektár új üdülőterületet lehet feltöltéssel biztosítani. A terület nagyüdülőövezete azonban csak szennyvízcsatorna kiépítése után válik építésre alkalmassá, s minthogy a csatornázási munkák építését nem lehetett a programban szerepeltetni, a teljes terület egy részének [I. ütem] feltöltését és közművesítését [szennyvízcsatorna nélkül] tartalmazza a program. Előirányzott terület 12 hektár, elhelyezhető férőhely 500 fő. (...) (Tóth Kálmán szerk. Balaton. Bp., 1974) Tehát nem helyi tanácsi elhatározás következtében töltötték fel a nevezett gyepterületet, hanem sokkal magasabb szinten született meg róla a döntés.

Lejegyezte: Futó Elemér

Kedves „Gyüttmentek”!

Szeretnék megosztani mindenkivel – egy tévéműsorban hallott – új elnevezést.

Egy színésszel készítették riportot egy Budapesthez közeli csendes faluban, ahol a színész családjával együtt nyugdíjasként letelepedett.

A faluban igazából nem fogadták be a családot, csak úgy hívták őket: a „gyüttmaradtak”.

Hát ezt szerettem volna közölni a sorstársaimmal, hogy a „GYÜTTMARADT” sokkal találozhatóbb név, mint a „gyüttment”. Kérjük, hogy ezután így nevezzenek bennünket.

Ery Béláné

Verának

Egy éve kezdtem az írást. Miért is? A 2009. decemberi vezércikkben a sorok közül mérhetetlen keserűséget olvastam ki. Ekkor kezdett érlelődni bennem a nyilvánosság felé való nyitás. Mert én előtte is írtam, minden télen, Verának. Főleg a szülőfalujáról. Végigvezettem a fő utcán, a vasútállomástól a faluvégi szülői házig. Barangoltunk a Balaton parton, a nyárfasoron, az üdülő részen. Én, mint gyűttment. Amire büszke vagyok, bármilyen negatív töltésű is ez a kifejezés. Büszke vagyok a más gondolkodásmódomra, amit otthonról hoztam magammal, amit jó apám táplált belém, intelmeivel és személyes példamutatásával. S arra is büszke vagyok, hogy itt élek ebben a csendes, fáktól, terektől, parkoktól, régi házaktól tarkított településen, melyet a Balaton hullámmása, s a szőlőhegy lankái öveznek.

December 16-án megígértem, karácsony után el kezdek írni, leírom ausztriai élményeimet, a téli Balatont, édesapám elvesztését, mindent, ami történt velem, ami megragadott. Nagyon szerette, élvezettel olvasta sokszor 8-10 oldalas leveleimet. Aztán december 19-én, tragikus hirtelenséggel elment. Apám után elvesztettem azt az embert, aki végig hallgatott, végig olvasott, a lelki támaszom volt anélkül, hogy beleszólt volna az életembe. Majd a pap utasítására, Zsófia felkért írjak gyászbeszédet. „Neked kell megírnod, ebben jó vagy, s a Vera is a te gondolataidat akarja hallani. Egy hónap volt a hamvasztásig. Nap, mint nap elkezdtem írni a búcsúztatót, de az agyam lebévult, a torkom elszorult, s mindig valami más született meg. Kényszeresen írtam, betegesen olvastam mindent, menekültem a feladat elől. Mindet úgy fejeztem be: Látod Vera megígértem, írok, remélem, olvasod, tudod, neked szól. Aztán január 19-én éjjel, az utolsó pillanatban kiszenvedtem a gyászbeszédet.

"Búcsú nélkül mentem én el tőletek,
Nem búcsúzom, ma is élek köztetek.
Szíveteket ne eméssze fájdalom,
Vigasz legyen, hogy örökké álmodom."

2011. január

Csiri

A süni

Találkozásom vele még tavaly ősszel történt. Éppen megszokott kora esti sétából jöttem haza. A kapu zárjának nyitáskor tőlünk két háznyira, a falu felől a járdán egy kis állat ballagott felém. Első látásra patkánynak tűnt a mérete miatt. Ahogy közelebb ért, már a mozgásából kiderült, nem patkány az illető. Azután, ahogy közeledett felém, már tudtam, hogy egy sündisznó sétálgat, néha oldalazva a járdán.

Megálltam a kapu előtt, várva ha közelebb jön, megérezve az ember szagát, elmenekül vagy védekezésül összegömbölyödik-e. Legnagyobb meglepetésemre elért a kapunkig, megállt, egy pillanatra rám nézett, beleszagolt a levegőbe, és mint aki jól végezte dolgát, a már megszokott tempójával átsétált a két cipőm között és ballagott tovább a járdán.

Hát ez az élmény volt az a pont, amikor becsöngettem Gizikének. Integtettem neki, hogy gyorsan jöjjön ki a látvány miatt. Bár én sokszor láttam, figyeltem meg sündisznókat mozgás közben, de ők a fű között mozogtak. Ezt a kis sünikét valóságos mivoltában láthattuk, ahogy előttünk ballagott tovább a járdán. Hát mindkettőnknek kezünket a szánkra kellett tapasztani, hogy hangos nevetésünkkel örömmünkben el ne riasszuk a kis állatunkat. Ilyen vicces, groteszk mozgást még soha nem láttunk. Könnyeinkkel küszködve magunkban tovább követtük nevetve őuraságát. Egy idő után megállt, beleszagolt a levegőbe, majd a járda szélétől két araszra kapart egy kicsit a fű között, majd egy megtermett gilisztát húzott ki a szájával, és jóízűen elfogyasztotta. A cselekményt mindketten úgy fél méter távolságból végignézhettük. Az elköltött estebéd után visszatért a járdára és pici lábait rakogatva folytatta útját.

A sarokházhoz érve megállt – mint aki gondolkodik, merre menjen – majd szépen befordult a Jókai utcába. Egy kis idő múlva gondolt egyet, és a füves területen keresztül az úttest felé ment, majd a másik oldalon bebújt a bokrok alá.

Gizikével napokon keresztül hatása alatt voltunk az átélt élménynek és jó nagyokat nevetünk a sünikével való találkozásunkon.

Gizi és Béla

M vel dési Ház és Könyvtár nyitvatartási ideje

Könyvtár és eMop nyitvatartási ideje:

Kedd, szerda, csütörtök: 14.00-19.00

Péntek, szombat: 14.00-18.00

Rendszeres szakkörök és klubok, rendezvények

Hétfő :

Nyelvoktatás 18.00-20.00

Citera 17.00-18.00

Jóga 17.00-18.30

Minden hónap utolsó hétfő pénzügyi bizottsági ülés

Kedd:

Nyelvtanfolyam 12.00-14.00

Informatikaoktatás 18.00-19.00

Nyugdíjas klub rendezvényei

Énekkar próba 15.00- 17.00

Angol 17.00-19.00

Minden hónap utolsó kedd pénzügyi bizottsági

Szerda:

Színjátszókör próbák

Asztalitenisz 15.00-19.00

Németajkú polgárok klubja minden hónap 1.és 3. szerdája 16.00-19.00

Informatika 17.00-19.00

Minden hónap utolsó szerdája testületi ülés

Csütörtök:

Informatikaoktatás 17.00-19.00

Civil szervezetek napja egyeztetés alapján

Sakk-kör 16.00-19.30

Jóga 17.00-18.30

Péntek:

Táncpróba:

Kabala. kicsik és haladó csoport

16.30-19.00

Asztalitenisz 15.00-19.00

Színjátszókör próbák

Szombat:

Ifjúsági klub 15.00-20.00

Kabala ifi csoport próba 16.00-19.00

Felnőtt színjátszókör próbák

19.00-20.00

Diák színjátszókör próbák 16.30-18.30

Színjátszókör próbák

Kézműves foglalkozás

Vasárnap szünnap

Keszthelyi programok 2011. február

SZÍNHÁZI EL ADÁSOK

Február 2-3. és 14-15.

Gyermek bérletes előadások

CSIPKERÓZSIKA

- mesejáték -

/budapesti Turay Ida Színház/

Jegyár: 800Ft

Február 7-8-9. (hétfő-szerda)

Felnőtt bérletes előadások

Szabó Magda: RÉGIMÓDI TÖRTÉNET

- színmű -

/veszprémi Petőfi Színház/

Jegyár: 2.800 és 3.000Ft

Február 11. (péntek) 19.00

/Bérleten kívüli színházi előadás/

Rejtő Jenő:

A tizennégy karátos autó

száguldás karambolokkal két részben

Jegyár: 1.500, 2.000 és 2.500Ft

Február 23. (szerda)

Ifjúsági bérletes előadások

Móricz-Turcsán-Novoszel:

LÉGY JÓ MINDHALÁLIG

- zenés játék -

/budapesti Körüti Színház/

Jegyár: 1.500Ft

Hangversenyek, KONCERTEK

Január 31. (hétfő) 19.00

Balaton Színház, Simándy terem

Mozaik Klub: Németh Ferenc Onion Project

jazz koncert

A belépés díjtalan!

Február 26. (szombat) 19.00

Balaton Színház, színházterem

Mozaik Klub: LATE night jazz

lemez bemutató jazz koncert

A belépés díjtalan!

Február 28. (hétfő) 19.00

Balaton Színház, színházterem

Filharmónia felnőtt hangversenybérlet:

BARTÓK VONÓSNÉGYES

Jegyár: 2.600 és 2.200Ft

Egyéb PROGRAMOK, ÜNNEPEK

Február 5. (szombat) 10.00-18.00

Balaton Színház

III. ESKÜVŐ KIÁLLÍTÁS

Kiállítók, bemutatók, kóstolók,

különlegességek, ajándékok...

Sztárvendég: Makány Márta divattervező

Február 8. (kedd) 18.00
Balaton Színház, Simándy terem
„ELFELEDETT NYUGATI VÉGEKEN”
Bemutatkozik a Rábaköz: kiállítás megnyitó,
népzene, néptánc...

Február 17. (csütörtök) 14.30
Balaton Színház, Simándy terem
„SZÉJJEL TÜNDÖKLENI”
Istenes és vitézi énekek a magyar reneszánsz
korából
Előadók: Andrejszki Judit (ének), Sinha Róbert
(klasszikus gitár)

Február 24. (csütörtök)
Városi Sportgála

Február 25. (péntek) 17.00
Templomkert
A KOMMUNIZMUS ÁLDOZATAINAK
EMLÉKNAPJA

Február 25-26. (péntek-szombat)
Balaton Színház, Básti terem
WASS ALBERT FELOLVASÓ MARATON

CSALÁDI PROGRAMOK

„Családi döngicsél ”
A Goldmark M vel dési Központ
nagytermében

Február 5. (szombat) 15.00
„FARSANG FEJÉTŐL FARSANG FARKÁIG”
aprók tánca, hagyományörző dramatikus játékok

Február 19. (szombat) 15.00
ÁLLATBARÁT NAP

*A m sorváloztatás jogát a szervez k
fenntartják!*

Osvald Bálint

Marcipán új labdája

Ahogy ezeket a sorokat írom, rá kell jönnöm, hogy a címben szereplő jelző többé már nem-igen állja meg a helyét. Az a bizonyos labda ugyanis – mely kiskutyánk karácsonyi ajándéka volt - , rég nem új már, sőt a pusztta létezése is megkérdőjelezhető... Talán az volt az a sárgombóc az udvar közepén, amit félrerúgtam, mikor nyitottam a kaput?

De ne szaladjunk a dolgok elejbe!

Karácsonyunk, mind az időjárás, mind pedig a napi menetrendünket tekintve nagyon hasonlóan alakult, mint tavaly. Úgy látszik, most már az lesz a tendencia, hogy december elején lehullik az adott télre való hó nagy része, s mi örülünk nagyon, aztán kevésbé, amikor autóba kell ülni, de titkon nem tudjuk megállni, hogy ne reménykedjünk a fehér karácsonyban. Akkor jön a fricska: szentestére minden elolvad, s csak nagy sár marad utána...

Minálunk itthon se nagyon változnak a dolgok. Készülődünk az ünnepre, ajándékokat vásárolunk – és görbe karácsonyfát. Egyre görbébbet... Kiegyenesíteni nem lehet, így lefűrészelünk belőle valamennyit. Nem sokat, csak kb. fél métert.

Vacsora előtt kutyafürdetés. Alapos lábmosás, hiszen ő is családtag, meglepetés várja a fa alatt. Már ott is van – egy új labda.

Kiengedem Marcipánt a nappaliba, szárogassa meg a bundáját a kályha előtt gyertyagyújtásra. Édesanyám óva int: ne tegyem, mert úgyis rögtön a fához megy és ráveti magát a labdájára. Nem addig van az, mondom én, jól nevelt kutya már az eb, addig úgyse nyúl hozzá, amíg nem mondjuk, hogy szabad. (Arra alapozva mondom ezt, hogy most már semmihez sem nyúl, még a kinti locsolókannához sem, amivel öntözünk nyáron, pedig a kannához különös vonzalom fűzi.)

Tévedni emberi dolog. Mert bizony anyukámnak lett igaza, Marcipán első dolga volt, hogy elvegye a színes labdát a karácsonyfa alól. Valószínűleg megsejtette, hogy az övé... Én azonban nem hagytam annyiban a dolgot, elvettem tőle. Még nem jött meg a Jézuska! Vagyis megjött ugyan, de még nem hallgattuk meg a Mennyből az angyalt. Azelőtt pedig ajándékhoz nyúlani nem lehet!

Meghatottan, áhítattal álltunk a karácsonyfa előtt nem sokkal később: édesanyám, jómagam és Marcipán. Vagyis utóbbi közülünk inkább ül. Anyukám előtt, aki a fejét simogatja. Már-mint a kutya fejét. Én meg a mellső lábát fogom. Már-mint a kutyaéét. Amikor el akarom engedni, újra odanyújtja. Szép, emelkedett pillanatok ezek, Marcipán is ehhez méltón viselkedik. Nem hiszem, hogy csak azért, hogy újra megkaphassa a labdáját...

Az ünnepeknek már vége, minden visszatért a régi kerékvágásba, ebünk labdájának élénk színei már emlékezetünkben élnek csak. Szétharapva, kifacsarva hever a játék az udvaron.

Legközelebb, azt hiszem, vasgolyót veszek neki...

Bató Bernadett

Az alábbi két karácsonyi üdvözlőket Barjárné Martin Judit küldte el újságunk részére.
Az alsó esetében sajnos a kép háttére olyan sötét volt, hogy azt beillesztve a rajta lévő szöveg nem lett volna olvasható. Így begépeztük a Joó család által küldött, saját készítésű képeslap szövegét.

a Szerkesztő k

*„A boldogságot nem lehet ajándékba kapni.
Egyetlen titka: adni, mindig csak adni, jó szót, bátorítást, mosolyt, hitet,
és sok-sok önzetlen, tiszta szeretetet.”*

(Goethe)

Tisztelt Adományozó! Tisztelt Hölgyem, Uram!

Az elmúlt nehéz időszakban sokat jelentett számunkra az Önök önzetlen segíteni akarása. Ezúton is szeretnénk köszönetet mondani a felajánlott adományokért, s egyben kívánunk

Meghitt, békés karácsonyi ünnepeket és

sikerekben gazdag boldog új évet!

Eszterházi Fátalné Ilona
igazgató

*és a devecseri Gárdonyi Géza Általános Iskola és Óvoda, Alapfokú
Művészetoktatási Intézmény pedagógusai, tanulói és dolgozói*

Kedves Laura és Barátai!

*Engedjétek meg, hogy lányaink által készített kis üdvözlő lappal kívánjuk nektek: Áldott,
békés, szeretetben teljes ünnepeket!*

Van egy jó hírem! Úgy néz ki, hogy rövidesen lesz saját lakásunk!

Sok puszi! Szeretünk benneteket!

*Üdvözlettel:
Miki, Virág, Zsuzsi, Inke
(Joó család)*

Olvasóinktól beérkezett kérésekre való tekintettel kérjük a cikkek küldését, hogy amennyiben nem a saját írásukat küldik be, a forrást szíveskedjenek feltüntetni.

Köszönjük azoknak, akik ezt eddig is megtették.

Szerkesztők: Toronyi Zsolt, Bató Bernadett, Toronyiné Sifter Judit
Postacím: Balatonberény, Kossuth L. u. 28., e-mail: bbereny.tukorkep@gmail.com
Az esetleges nyomtatási hibákért elnézést kérünk.